

افزایش کارایی مصرف آب در نهال های گردو با انتخاب مناسب ترین سیستم آبیاری

رقیه رضوی، حیدر طایفه رضایی

مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی آذربایجان شرقی

به منظور تعیین روش و مقدار آب مصرفی درختان گردو آزمایشی در قالب سه بلوک مجزای کامل تصادفی در ۴ تکرار در ایستگاه کهریز ارومیه اجرا شد. دو فاکتور مورد بررسی در این طرح عبارتند از:

D₁: روش آبیاری میکروجت

D₂: روش آبیاری قطره‌ای

D₃: روش آبیاری بابلر

I₁: مقدار آب آبیاری بر مبنای ۵۵٪ تبخیر از تشتک کلاس A

I₂: مقدار آب آبیاری بر مبنای ۷۵٪ تبخیر از تشتک کلاس A

I₃: مقدار آب آبیاری بر مبنای ۱۱۰٪ تبخیر از تشتک کلاس A

فاکتور روش آبیاری در ۳ بلوک مجزای مکانی قرار داشتند و فاکتور مقادیر آب آبیاری در این ۳ طرح مجزا به صورت تصادفی و در ۴ تکرار واقع شده‌اند.

نتایج تجزیه واریانس مرکب نشان می‌دهد که اثر تیمار روش آبیاری بر عملکرد در سطح ۱٪ معنی‌دار بوده به طوری که تیمار روش آبیاری میکروجت و بابلردارای عملکرد بیشتری نسبت به سایر تیمارها بوده و اثر مقدار آب آبیاری در سطح ۵٪ معنی‌دار بوده و تیمار با مقدار آب ۱۱۰٪ و ۷۵٪ تبخیر از تشتک کلاس A دارای عملکرد بالاتری نسبت به سایر تیمارها می‌باشد اثرات اصلی و متقابل مربوط به تیمارها بر کارایی مصرف آب در سطح ۵٪ معنی‌دار بوده به طوری که دو روش آبیاری میکروجت و بابلر باتیمار مقدار آب ۷۵٪ تبخیر توصیه می‌شوند و مقدار آب مورد توصیه گردو ۶۴۰۰ مترمکعب در هکتار برای درختان پنج ساله می‌باشد.